

7 FILME PENTRU 7 ZILE

Autor: Redacția Syntopic | 8 august 2022

În căldura toridă a finalului de vară, statul la răcoare face casă bună cu cinematografia. Redacția Syntopic vă recomandă o selecție de filme care vă pot da de gândit, de simțit și de discutat, dar care, mai ales, nu vă vor încălzi și mai tare sinapsele în mod inutil – și, de ce să n-o spunem și pe asta, pot fi candidații ideali pentru un mariaj-maraton între ecrane și paharele cu gheață.

In the Mood for Love (Hong Kong, 2000)

Subtilitatea nu reprezintă cu siguranță o caracteristică specifică cinematografilei recente și contemporane, însă acesta nu este și cazul filmului lui Kar-Wai Wong. Mai ales când vine vorba de temele dragostei și adulterului, intriga se consumă de obicei în câteva minute, într-un exces insuportabil de vulgaritate și exhibiționism. Însă această poveste a

doi vecini, un bărbat și o femeie, care își dau seama că partenerii lor trăiesc împreună o aventură, este învăluită într-un mister, o curiozitate, un ritm, care îți pătrund în tot corpul, introducându-te într-o lume în care micile gesturi au timp să fie observate și interpretate, gândurile nu mai curg nereflexiv unele după altele, iar sentimentele nu sunt dizolvate în manifestări pur emotive. Nici măcar sau mai ales când e vorba de iubire. (Teodora Nichita)

About time (Marea Britanie, 2013)

Filmul ridică problema enormă a călătoriei în timp într-o manieră intimă, care angajează privitorul în câteva dintre paradoxurile inevitabile unei asemenea situații. Totuși, sunt de părere că filmul eșuează în a răspunde la aceste întrebări pe care le pune, iar noi nu îi putem reproșa prea drastic acest lucru, tocmai pentru că știm dimensiunea unui asemenea demers. Filmul acceptă refugiul comod al acceptării cronologiei obișnuite ca unică soluție stabilă, dar – spre deosebire de alte filme care vor recurge la aceeași soluție – măcar pune corect, zic eu, problema, în sensul în care ilustrează acele situații de frontieră, în care omul este nevoit să facă alegeri între trecut și prezent. Nu sunt deloc sigur de soluția propusă în film, așa că recomand pelicula pentru ca privitorul să fie motivat să se angajeze în căutarea mai mult sau mai puțin fructuoasă a unui răspuns. (Andrei Marin)

The French Dispatch (Franța, 2021)

The French Dispatch face parte din categoria filmelor care fie stârnesc dragostea la prima vedere, fie sunt imediat detestate din cauza unei presupuse lipse de intrigă sau acțiune. În acest film, Wes Anderson realizează contrariul, aducând un elogiu unei epoci apuse a jurnalismului, în care poveștile se scriu pe teren și se nasc din însăși aventurile jurnaliștilor. Filmul este împărțit în cinci secțiuni, corespunzând secțiunilor ziarului The French Dispatch. În cadrul fiecăreia, spectatorului i se revelează cele mai neașteptate povești din Ennui-sur-Blasé, de la un deținut care ajunge artist consacrat, la revoluția tablelor de șah, condusă de un grup de studenți francezi, nemulțumiți de organizarea administrativă a căminelor. (Diana Moldoveanu)

Katyń (Polonia, 2007)

Filmul ce apare prin viziunea creativă a lui Andrzej Wajda spune povestea masacrului din pădurea Katyń din 1940, când, printr-o decizie luată la nivel înalt de autoritățile sovietice, nu mai puțin de 22.000 de cetățeni polonezi, atât ofițeri, cât și civili, au fost uciși de NKVD fără a fi oficial acuzați și fără proces, prin împușcare în ceafă. Povestea crimei și a subjugării Poloniei, împărțită între URSS (est) și Al Treilea Reich (vest) în urma pactului Ribbentrop-Molotov, este spusă de femeile rămase în urma celor arestați și uciși la Katyń. Adevărul despre soarta lor avea să fie ocultat până în aprilie 1943, când miile de trupuri din gropile comune sunt descoperite de către germani și o lungă campanie de învinuire reciprocă începe între aceștia și ruși, care aveau să își asume responsabilitatea pentru Katyń abia în 2010. Filmul documentar include imagini originale ale masacrului și surprinde nu doar factual, ci și prin suferința umană individuală un episod zguduitoare din istoria modernă. (Iuliana Petrescu)

Primăvară, vară, toamnă, iarnă... și din nou primăvară (Corea de Sud, 2003)

Un film de o frumusețe simplă și profundă, care surprinde viața unui călugăr budist în toate etapele sale. Deși puternic marcat de religia budistă, abordând prin metafore teme precum: renașterea, suferința, reîncarnarea, impermanența, sinele etc., acesta surprinde o poveste universală despre căutarea propriului loc în lume, despre decădere, deznădejde, durere și, în final, pace. (Oana Voiculescu)

Contact (SUA, 1997)

Avem mai rar de a face cu oameni de știință deveniți romancieri, iar cazurile celor de succes sunt încă și mai rare. Filmul în discuție reprezintă ecranizarea romanului omonim, scris de celebrul om de știință Carl Sagan. Meritul central al scenariului este de a arăta cum, în situația întâlnirii cu o civilizație extraterestră, va fi nevoie de contribuția întregii societăți pentru a transforma evenimentul într-un succes. Spre deosebire de peliculele de acțiune, nu există niciun pericol de distrugere a Pământului în acest film, ci doar o oportunitate ce îi va atrage alături pe oamenii de știință, pe politicieni sau pe liderii religioși. Aspectul trist al filmului este că Sagan nu a apucat să se implice în realizarea sa, ceea ce a permis unor nuanțe sublime ale romanului să fie pierdute. (Andrei Marin)

Marketa Lazarová (Cehoslovacia, 1967)

Filmul istoric al lui František Vlácil vorbește despre ciocnirea dintre păgânism și creștinătate în Europa secolului al XIII-lea. Marketa, o fecioară promisă mănăstirii, este răpită de o bandă de tâlhari drept retaliere pentru atacul asupra lui Mikolás, fiul căpeteniei bandei. Bazat pe imersiune corporală și o coloană sonoră ce alternează de la cânturi aproape liturgice la muzică militară, filmul nu își expune direct acțiunea, ci o sugerează adesea neclar, în cadre instabile, succedate cu rapiditate. O iarnă salbatică domnește peste peisajul ce confundă omul cu animalul, civilizația cu libertatea neîngrădită, într-un spațiu unde violența și senzualitatea sunt apropiate instinctiv. A fost ales drept cel mai bun film ceh din toate timpurile în 1994, în cadrul Festivalului Internațional de Film de la Karlovy Vary. (Iuliana Petrescu)

Imagine: Unsplash